

ചില ഹാജിമാർക്ക് സംഭവിക്കുന്ന അബദ്ധങ്ങൾ

ശ്രവണം: മനാസിക അൽ ഹജ്ജ് വൽ ഉറ വൽ മശ്റൂഅ് ഫി സിസിയായറഃ
ശ്രവണകർത്താവ്: ശൈഖ് മുഹമ്മദു ബ്ൻ സാലിഹ് അൽഉസൈമീൻ (റഹി)
വിവർത്തനം: മുഹമ്മദ്കുട്ടി കടന്നമണ്ണ

﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴾ (21 :)

അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനിൽ ഉത്തമമായ മാതൃകയുണ്ട്. അതായത് അല്ലാഹുവെയും അന്ത്യദിനത്തെയും പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അല്ലാഹുവെ ധാരാളമായി ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നവർക്ക്' (അഹ്സാബ്: 21).

﴿ فَآمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبَعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴾ (158 :)

'അതിനാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ ദൂതനിലും വിശ്വസിക്കുവിൻ. അതെ, അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ വചനങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുന്ന അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത ആ പ്രവാചകനിൽ. അദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുവിൻ, നിങ്ങൾക്ക് നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കാം' (7: 158).

﴿ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾ (31 :)

'(നബിയേ) പറയുക, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ നിങ്ങൾ പിന്തുടരുക. എങ്കിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുത്തുതരികയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമത്രെ' (ആലിഇറാൻ: 31).

﴿ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴾ (79 :)

'അതിനാൽ നീ അല്ലാഹുവെ ഭരമേൽപ്പിച്ചുകൊള്ളുക. തീർച്ചയായും നീ സ്പഷ്ടമായ സത്യത്തിൽ തന്നെയാകുന്നു' (നംല്: 79).

﴿ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنْتَ تُصِرُّفُونَ ﴾ (32 :)

'എന്നിരിക്കെ യഥാർത്ഥമായുള്ളതിന് പുറമെ വഴികേടല്ലാതെ എന്താണുള്ളത്? അപ്പോൾ എങ്ങനെയാണ് നിങ്ങൾ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നത്' (യൂനുസ്: 32).

നബി(സ)യുടെ ചര്യക്ക് എതിരായ എല്ലാകാര്യങ്ങളും നിരർത്ഥകവും പിഴച്ചതും അത് ചെയ്തവനിലേക്ക് തന്നെ തള്ളപ്പെടുന്നതുമാണ്. നബി (സ) പറഞ്ഞു: 'നമ്മുടെ കൽപ്പനയില്ലാത്ത വല്ലതും ആരെങ്കിലും ചെയ്താൽ അത് തള്ളപ്പെടേണ്ടതാണ്. (അതവനിൽനിന്നും സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നർത്ഥം)

വുർആനിലും നബിചര്യയിലും തെളിവില്ലാത്ത പല ആരാധനകളും മുസ്ലിംകളിൽ ചിലർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും ഹജ്ജിൽ ഫത്വകളുമായി അനേകം പേർ രംഗത്തിറങ്ങുകയും അവരതിൽ മാൽസര്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇന്ന് ചില ആളുകൾ ഫത്വ നൽകൽ പേരിനും പ്രശസ്തിക്കുമായി ഉപയോഗിച്ച് അത് ഒരു കച്ചവടത്തിന്റെ നിലവാരത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇത് കാരണം അവർ പിഴക്കുകയും പിഴപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അല്ലാഹുവുമായി അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന ബോധത്തോടെ ഇത്തരം ഫത്വകൾ നൽകാതിരിക്കൽ ഒരു വിശ്വാസിയുടെ ബാധ്യതയാണ്. കാരണം അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും കാര്യങ്ങൾ എത്തിക്കുന്നവന്റെ സ്ഥാനത്താണ്. അതുകൊണ്ട് ഫത്വ നൽകുമ്പോൾ അല്ലാഹു തന്റെ നബിയുടെ കാര്യത്തിൽ പറഞ്ഞ വചനം ഓർത്തിരിക്കട്ടെ. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٧﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٩﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٥٠﴾ ﴾

(47- 44 :

'നമ്മുടെ പേരിൽ (പ്രവാചകൻ) വല്ല വാക്കുകളും കെട്ടിച്ചമച്ചു പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തെ നാം വലതുകൈകൊണ്ട് പിടി കൂടുകയും, എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവനാഡി നാം മുറിച്ചു കളയുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ നിങ്ങളിൽ ആർക്കും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് (ശിക്ഷയെ) തടയാനാവില്ല' (ഹാവ്ഖ: 44 – 47).

വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَالْإِثْمَ وَالْأَبْغَىٰ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُزَلِّ بِهِ سُلْطَنًا وَأَنْ تَقُولُوا

عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْمُونَ ﴿٧٣٣﴾ ﴾

'പറയുക: എന്റെ രക്ഷിതാവ് നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളത് പ്രത്യക്ഷമായതും പരോക്ഷമായതുമായ നീചവൃത്തികളും, അധർമ്മവും, ന്യായം കൂടാതെയുള്ള കയ്യേറ്റവും, യാതൊരുപ്രമാണവും അല്ലാഹു ഇറക്കിത്തന്നിട്ടില്ലാത്തതിനെ നിങ്ങൾ അവനോട് പങ്ക് ചേർക്കുന്നതും, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾക്ക് വിവരമില്ലാത്തത് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു ണ്ടാക്കുന്നതും മാത്രമാണ് (അഅ്റാഫ്: 33).

ഇത്തരം അറിവില്ലാതെ നൽകുന്ന ഫത്വകളും പൊതുജനങ്ങൾ ചിലരെ തെളിവില്ലാതെ അന്ധമായി അനുകരിക്കലുമാണ് ഹാജിമാരിൽ വരുന്ന അനേകം അബദ്ധങ്ങൾക്ക് കാരണം. ധാരാളമായി അബദ്ധങ്ങൾ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില കർമ്മങ്ങളിൽ അബദ്ധങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് അതിലെ നബിചര്യ എന്താണ് എന്ന് വിശദീകരിക്കാൻ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നു, സത്യം മുറുകെപ്പിടിക്കാൻ അല്ലാഹു നമുക്ക് തൗഫീഖ് നൽകുമറാവട്ടെ.

ഇഹ്റാമും അതിലെ അബദ്ധങ്ങളും

ഇബ്നൂഅബ്ബാസ് (റ)വിൽ നിന്നും ഉദ്ദരിക്കപ്പെട്ടതായി ബുഖാരിയിലും മുസ്ലിമിലും മറ്റു ഹദീസ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണാം, 'നിശ്ചയം നബി (സ) മദീനക്കാർക്ക് ദുൽഹുലൈഫയും, ശാകാർക്ക് ജുഹ്ഫയും, നജ്ദക്കാർക്ക് ഖർനും, യമൻക്കാർക്ക് യലംലമും മീഖാത്തായി നിശ്ചയിച്ചുകൊടുത്തു, അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു:

(فهن لهن ولمن أتى عليهن من غير أهلهن لمن كان يريد الحج والعمرة)

'അവ (മീവാത്തുകൾ) അവർക്കും, ഹജ്ജും ഉറയും ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ട് ആവഴിവരുന്നവരായ അവിടത്തുകാരല്ലാത്തവർക്കും ഉള്ളതാണ്.

ആയിശ (റ)യിൽ നിന്നും നിവേദനം, 'നബി (സ) ഇറാഖ്കാർക്ക് ദാതുഇർഖ് മീവാത്തായി നിശ്ചയിച്ചു' (അബൂദാവൂദ്, നസാഇ).

'നബി (സ) ഏർപ്പെടുത്തിയ ഈ മീവാത്തുകൾ ശുദ്ധമായ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തപ്പെട്ട നിയമവും അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതും മാറ്റപ്പെടുത്തപ്പെടാത്തതുമാണ്. ഒരാൾക്കും അത് മാറ്റാനോ അല്ലെങ്കിൽ അതിനപ്പുറം ചെയ്യാനോ ഹജ്ജോ ഉറയോ ഉദ്ദേശിച്ചു വരുന്ന ഒരാൾക്ക് ഇഹ്റാം ചെയ്യാതെ അത് വിട്ടുകടക്കാനോ പാടില്ല. കാരണം അത് അല്ലാഹുവിന്റെ പരിധി ലംഘനമാണ്. അല്ലാഹുപറയുന്നു: 'ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ പരിധികൾ വിട്ടുകടക്കുന്നുവെങ്കിൽ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് അക്രമികൾ'.

ഇബ്നുമുഖർ (റ)വിൽ നിന്നും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ, നബി (സ) പറഞ്ഞു: 'മദീനക്കാരും, ശാങ്കാരും നജ്ദികാരും ഇഹ്റാം ചെയ്യട്ടെ'. ഈ അറിയിക്കൽ കൽപ്പനാർത്ഥത്തിലുള്ളതാണ്.

ഹജ്ജും ഉറയും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് ആകാശം, കടൽ, കര മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ഈ മീവാത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുകയോ വിട്ടുകടക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവന് അവിടെ വെച്ച് ഇഹ്റാം ചെയ്യൽ നിർബന്ധമാണ്.

കര മാർഗ്ഗമാണ് വരുന്നതെങ്കിൽ അവിടെ ഇറങ്ങണം, അല്ലാത്ത മാർഗ്ഗത്തിലൂടെയാണെങ്കിൽ ഇഹ്റാമിന്റെ സമയത്ത് ചെയ്യൽ അനിവാര്യമായ കുളിക്കൽ, സുഗന്ധം പുശൽ, ഇഹ്റാമിന്റെ വസ്ത്രം ധരിക്കൽ പോലെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ നേരത്തെ നിർവ്വഹിക്കുകയും മീവാത്ത് വിട്ടുകടക്കും മുമ്പ് ഇഹ്റാം ചെയ്യുകയും വേണം.

കടൽ മാർഗ്ഗമാണ് വരുന്നതെങ്കിൽ കപ്പൽ മീവാത്ത് വിട്ടു കടക്കുന്നതിന് മുമ്പ് നിറുത്തുകയും കുളിച്ച് സുഗന്ധം പുശി ഇഹ്റാമിന്റെ വസ്ത്രം ധരിക്കുകയും, യാത്ര പുറപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ് ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിക്കുകയും വേണം. എന്നാൽ മീവാത്തിൽ നിറുത്തുകയില്ലെങ്കിൽ മീവാത്ത് വിട്ടുകടക്കുന്നതിന് മുമ്പ് കുളിച്ച് സുഗന്ധം പുശി ഇഹ്റാമിന്റെ വസ്ത്രം ധരിക്കുകയും മീവാത്ത് വിട്ടുകടക്കുന്ന വേളയിൽ ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ് വേണ്ടത്.

ഇനി യാത്ര ആകാശ മാർഗ്ഗമാണെങ്കിൽ വിമാനത്തിൽ കയറുന്നതിന് മുമ്പ് മുമ്പ് കുളിച്ച് സുഗന്ധം പുശി ഇഹ്റാമിന്റെ വസ്ത്രം ധരിച്ച് ശേഷം യാത്ര പുറപ്പെടുക. മീവാത്ത് എത്തുന്നതിന് മുമ്പ് ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിക്കുക. അത് എത്തുന്നത് വരെ കാത്ത് നിൽക്കരുത്, കാരണം വിമാനം അതിവേഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനാൽ മീവാത്ത് വിട്ടുകടക്കാനുള്ള സാധ്യതയുണ്ട്. മീവാത്ത് എത്തുന്നതിന്റെ മുമ്പ് സൂക്ഷ്മതക്കുവേണ്ടി ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ല.

മീവാത്തിലൂടെയോ, അല്ലെങ്കിൽ മീവാത്തിന്റെ ഏരിയയിൽപ്പെട്ടയിടത്തിലൂടെയോ വിട്ടുകടന്നിട്ടും ജിദ്ദ എയർപ്പോർട്ടിൽ ഇറങ്ങുന്നതു വരെ ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിക്കാതെ വൈകിപ്പിക്കുകയും അവിടെ വെച്ച് ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നത് ചില വിമാന യാത്രക്കാർ ചെയ്യുന്ന അബദ്ധങ്ങളിൽപ്പെട്ടതാണ്. ഇത് പ്രവാചക കൽപ്പനക്ക് വിരുദ്ധവും അല്ലാഹുവിന്റെ പരിധി ലംഘിക്കലുമാണ്.

അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുമു ഖമർ (റ)വിൽ നിന്നും ഇമാം ബുഖാരി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ബസ്വറയും കൂഫയും ഇസ്ലാമിന് കീഴ്പ്പെട്ടപ്പോൾ അവർ ഖലീഫ ഉമർബ്നുമുഖത്വാബിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് പറഞ്ഞു: 'അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ, നബി (സ) നജ്ദികാർക്ക് മീവാത്തായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത് ഖർനൂൽ മനാസിലാണല്ലോ, എന്നാൽ അത് ഞങ്ങളുടെ യാത്രാ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും വിദൂരത്തിലാണ്. ഖർനൂവഴി പോവുകയാണെങ്കിൽ അത് ഞങ്ങൾക്ക്

പ്രയാസകരമായിരിക്കും. ഉമർ (റ) പറഞ്ഞു: 'എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ യാത്രാവഴിയിൽ നിന്നും അത് വിട്ടുകടക്കുന്ന പ്രദേശം നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക'.

അപ്പോൾ അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ മീഖാത്ത് വഴി പോയിട്ടില്ലാത്തവർക്ക് അത് വിട്ടുകടന്നാൽ സ്വീകരിക്കാൻ ഒരു മീഖാത്ത് നിശ്ചയിച്ചു കൊടുത്തു. വ്യോമ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ അത് വിട്ടുകടക്കുന്നവൻ അത് കരമാർഗ്ഗം വിട്ടുകടക്കുന്നവനെപ്പോലെത്തന്നെയാണ്, അതിൽ വ്യത്യാസമില്ല.

ആരെങ്കിലും ഈ അബദ്ധത്തിൽ പെട്ടുപോയാൽ, അങ്ങനെ ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിക്കാതെ ജിദ്ദയിൽ ഇറങ്ങിയവൻ, താൻ വിട്ടുകടന്ന ആ മീഖാത്തിൽ തിരിച്ചുവന്ന് അവിടെ വെച്ച് ഇഹ്റാമം ചെയ്താൽ നിർബന്ധമാണ്. അപ്രകാരം ചെയ്യാതെ ജിദ്ദയിൽ വെച്ച് ഇഹ്റാമം ചെയ്ത ആൾ ദുരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരുടെയും വീക്ഷണത്തിൽ മക്കയിൽ ഒരു ബലിയറക്കുകയും അത് അവിടുത്തെ പാവങ്ങൾക്ക് വിതരണം ചെയ്യുകയും വേണം. അതിൽ നിന്ന് അയാൾക്ക് ഭക്ഷിക്കാനോ, ധനികർക്ക് ഹദിയ നൽകാനോ പാടില്ല, കാരണം അത് പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെ സ്ഥാനത്താണ്.

ത്വവാഹും അതിലെ അബദ്ധങ്ങളും

കഅ്ബയുടെ കിഴക്ക് ഭാഗത്തുള്ള റുക്നൂൽയമാനിയയിലെ ഹജറുൽഅസ്വദിൽ നിന്നാണ് നബി (സ) ത്വവാഹ് തുടങ്ങിയത് എന്ന് സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഹജറിന്റെ പിന്നിലൂടെ കഅ്ബ മുഴുവൻ ത്വവാഹ് ചെയ്യുകയും, ത്വവാഹുൽ ഖുദുമിലെ ആദ്യത്തെ മൂന്ന് ചുറ്റിൽ മാത്രം 'റമല്' നടത്തം നടക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ഹജറിനെ കൈകൊണ്ട് സ്പർശിക്കുകയും മുത്തുകയും ചെയ്തു. അതിന് സാധിക്കാത്ത അവസരത്തിൽ കൈകൊണ്ട് മുത്തി കൈ ചുംബിച്ചു. അതിനും കഴിയാത്ത അവസരത്തിൽ തന്റെ വാഹനപ്പുറത്തിരുന്ന് കൈവശ മിരുന്ന വടികൊണ്ട് ഹജറിനെ തൊടുകയും ശേഷം അത് ചുംബിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ വാഹനപ്പുറത്തിരുന്നാണ് അദ്ദേഹം ത്വവാഹ് ചെയ്തത്. ഓരോ ചുറ്റിലും ഹജറുൽ അസ്വദിനെ അടുത്തുകൂടി നടന്നുപോവുമ്പോൾ അതിന്റെ നേരെ ചൂണ്ടിയിരുന്നു. (ഇതെല്ലാം പ്രവാചകനിൽ നിന്നും സ്ഥിരപ്പെട്ടതാണ്).

അതുപോലെ അദ്ദേഹം റുക്നൂൽയമാനിയെ കൈകൊണ്ട് സ്പർശിക്കാനുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഹജറിനെ സ്പർശിക്കുന്നതിന്റെ രൂപത്തിൽ വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണുന്നത് അദ്ദേഹം പല ഘട്ടങ്ങളിൽ തന്റെ സൗകര്യമനുസരിച്ച് ചെയ്തു എന്നത് കൊണ്ടാവാം. ഹജറിനെ മുത്തിയതും തൊട്ടുമുത്തിയതും ചൂണ്ടിയതുമെല്ലാം തന്നെ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുന്നതിന്റെയും അവനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെയും ഭാഗമായാണ്. ഹജർ ഉപകാരമോ ഉപദ്രവമോ ചെയ്യുമെന്ന വിശ്വാസം കൊണ്ടല്ല.

ഉമർ (റ)വിൽ നിന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടതായി ബുഖാരിയിലും മുസ്ലിമിലും കാണാം, അദ്ദേഹം ഹജറിനെ ചുംബിക്കുകയും ഇപ്രകാരം പറയുകയും ചെയ്യാനാണായിരുന്നു:

'എനിക്കറിയാം നീയൊരു കല്ല് മാത്രമാണ്, നീ ഉപകാരമോ ഉപദ്രവമോ ചെയ്യുകയില്ല. നബി (സ) നിന്നെ ചുംബിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്നെ ചുംബിക്കുമായിരുന്നില്ല'.

മറ്റുചില അബദ്ധങ്ങൾ

1) ഹജറുൽ അസ്വദിന്റെ മുമ്പ് അതായത് റുക്നൂൽ യമാനിയുടെയും ഹജറിന്റെയും ഇടയിൽ നിന്ന് ത്വവാഹ് ആരംഭിക്കൽ. ഇത് മതത്തിൽ അതിരുകവിയലിൽപ്പെട്ടതാണ്. ഇത് റമദാനിന്റെ ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസം മുമ്പ് നോമ്പ് പിടിക്കുന്നതിനോട് സാമ്യമുമാവുന്നു, ഇത് വിരോധിക്കപ്പെട്ടതായി നബിയിൽ നിന്നും സ്ഥിരപ്പെട്ടുവന്നിരിക്കുന്നു.

സൂക്ഷ്മതക്കുവേണ്ടിയാണ് തങ്ങൾ ഇത് ചെയ്യുന്നതെന്ന ചില ഹാജിമാരുടെ വാദം അസ്വീകാര്യമാണ്. യഥാർത്ഥമായ ഉപകാരപ്പെടുന്ന സൂക്ഷ്മത അത് ശരിഅത്തിനെ പിൻപറ്റലാണ്. അല്ലാഹുവിനും അവന്റെ ദൂതനും മുൻകടക്കാതിരിക്കലുമാണ്.

2) തിരക്കുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ ഹിജ്റിസ്മാനുളിനുള്ളിലൂടെ ത്വവാഹ് ചെയ്യൽ. (കഅ്ബക്ക് പുറത്ത് കമാനാകൃതിയിൽ ചുമരുകൾവെച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗമാണ് ഹിജ്ർ ഇസ്മാഇൽ, ഇത് കഅ്ബക്കുള്ളിൽപ്പെട്ടതാണ്). ഹിജ്റിന്റെ വാതിലിലൂടെ പ്രവേശിച്ച് എതിർഭാഗത്തെ വാതിലിലൂടെ അവർ പുറത്തുകടക്കും. അപ്പോൾ ഹിജ്റിന്റെ ബാക്കിഭാഗം അവരുടെ വലതുഭാഗത്തായിരിക്കും. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ത്വവാഹ് ശരിയാവുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല അത് മഹാകുറ്റവുമാണ്. കാരണം യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ കഅ്ബയെ ത്വവാഹ് ചെയ്തിട്ടില്ല, മറിച്ച് കഅ്ബയുടെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമേ അവർ ത്വവാഹ് ചെയ്തുണ്ടു.

3) ഏഴ് ചുറ്റിലും റമൽ നടത്തം നടക്കുക.

4) വലിയ തിരക്കുള്ള സമയത്ത് ഹജ്ജിനെ മുത്താൻ വേണ്ടി തിരിഞ്ഞിരിക്കൽ. എത്രത്തോളമെന്നാൽ ചിലപ്പോൾ പരസ്പരം ചീത്ത വിളിക്കലിലേക്കും സംഘട്ടനത്തിലേക്കും വരെ എത്തിക്കുന്നു. വിശുദ്ധമായ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭവനത്തിൽ, അവന്റെ ഭവനത്തിന്റെ തണലികൾ, ഈ കർമ്മത്തിനിടയിൽ യോജിക്കാത്ത രൂപത്തിലുള്ള വാക്കുകളും സംഘട്ടനങ്ങളും ഉണ്ടാവുന്നു. അങ്ങനെ ഇതു മുഖേന ത്വവാഹ് നഷ്ടപ്പെടുന്നു. അല്ല, കർമ്മം മുഴുക്കെ നഷ്ടപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ﴾ (197 :

'ആ മാസങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും ഹജ്ജ് കർമ്മത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ പിന്നീട് സ്ത്രീ പുരുഷ സംസർഗ്ഗമോ ദുർവൃത്തിയോ വഴക്കോ ഹജ്ജിനിടയിൽ പാടുള്ളതല്ല' (ബഖറ: 197).

ഈ തിരിഞ്ഞിരുകയോ ഭയഭക്തിയെ ഇല്ലാതാക്കുകയും ദൈവസ്മരണ മറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് രണ്ടുമാണല്ലോ ത്വവാഹിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന ഏറ്റവും മഹത്തായ ലക്ഷ്യം.

5) ഹജ്ജിൽ അസ്വദ് ഉപകാരം ചെയ്യുമെന്ന് വിശ്വസിക്കൽ. ചിലർ ഹജ്ജിൽ അസ്വദ് തടവിയായ് ശേഷം സ്വന്തം ശരീരത്തെ കൈകൾകൊണ്ട് തടവുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ കൂടെയുള്ള തങ്ങളുടെ മക്കളുടെ മേൽ തടവുന്നു!!

ഇതെല്ലാം തന്നെ അജ്ഞതയും വഴികേടുംമാണ്. ഉപകാരവും ഉപദ്രവവും അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് മാത്രമാണ്. അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ ഉമർ (റ)വിന്റെ വാക്കുകൾ മുസ് നാം പറഞ്ഞുവല്ലോ.

6) ചില ഹാജിമാർ കഅ്ബയുടെ എല്ലാ മൂലകളും തടവുന്നു. ചിലപ്പോൾ കഅ്ബയുടെ ചുമരുകളുടെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും സ്പർശിക്കുകയും തടവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവയെല്ലാം തന്നെ വഴികേടും അജ്ഞതയുമാണ്. കാരണം സ്പർശനം ഒരു ആരാധനയും അല്ലാഹുവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തലുമാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ആ കാര്യങ്ങൾ പ്രവാചകൻ (സ) കാണിച്ചുതന്ന പരിധിയിൽ നിറുത്തൽ നിർബന്ധമാണ്. കഅ്ബയിൽ നിന്ന് നബി (സ) രണ്ട് വലത്തെ രണ്ട് മൂലകളല്ലാതെ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ല. (കഅ്ബയുടെ കിഴക്കേ മൂലയിലുള്ള ഹജ്ജിൽ അസ്വദ്, പടിഞ്ഞാറെ മൂലയിലുള്ള റുക്നൂൽ യമാനി എന്നിവ).

ഇമാം അഹ്മദ്വിന്റെ മുസ്നദിൽ കാണാം, ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) മുആവിയ (റ)വിന്റെയുടെ ത്വവാഹ് ചെയ്യുകയായിരുന്നു, മുആവിയ (റ) കഅ്ബയുടെ എല്ലാ മൂലകളും സ്പർശിക്കാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) അദ്ദേഹത്തെ എതിർക്കുകയുണ്ടായി.

ത്വവാഹിലെ വാക്യാബദ്ധങ്ങൾ

നബി(സ) ഹജ്ജിൽ അസ്വദിന്റെ അടുത്ത് എത്തുമ്പോഴെല്ലാം തക്ബീർ ചൊല്ലിയതായും ഹജ്ജിന്റെയും റുക്നൂൽ യമാനിയുടെയും ഇടയിൽ

﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

(അല്ലാഹുവെ റബ്ബനാ ആതിനാ ഫിദ്ദുന്യാ ഹസനതൻ വഫിൽ ആഖിറത്തി ഹസനതൻ വ ഖിനാ അദാബന്നാർ)

'അല്ലാഹുവേ ഇഹത്തിൽ നീ ഞങ്ങൾക്ക് നന്മ പ്രദാനം ചെയ്യേണമേ, പരത്തിലും നീ ഞങ്ങൾക്ക് നന്മ പ്രദാനം ചെയ്യേണമേ, നരക ശിക്ഷയിൽ നിന്നും ഞങ്ങളെ നീ കാത്ത് രക്ഷിക്കേണമേ' എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചതായും സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നബി(സ) പറഞ്ഞു: 'കഅബയെ ത്വവാഫ് ചെയ്യുന്നതും, സ്വഫാമർവകിടയിലുള്ള നടത്തവും ജനകളെ എറിയുന്നതുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിനെ ഓർക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ്'.

ത്വവാഫ് ചെയ്യുമ്പോൾ ചിലർ ഓരോ ചുറ്റിലും പ്രത്യേകം ദുആ ചെയ്യുന്നു. മറ്റൊരു ദുആയും അവർ ചെയ്യുകയുമില്ല. ദുആ പൂർണ്ണമാവും മുമ്പ് ചുറ്റ് പൂർത്തിയായാൽ, അടുത്തച്ചുറ്റിൽ പുതിയ ദുആ തുടങ്ങാൻ വേണ്ടി അവിടെവെച്ച് നിറുത്തുന്നു, അത് പൂർത്തിയാക്കുന്നില്ല, അതിൽ അവശേഷിക്കുന്നത് ഒരു വാക്ക് മാത്രമാണെങ്കിലും. ചുറ്റ് പൂർത്തിയാവും മുമ്പ് ദുആ അവസാനിച്ചാൽ ശേഷം മൗനമായി നീങ്ങുകയും ചെയ്യും. ഓരോ ചുറ്റിനുമായി നബി (സ)യിൽ നിന്നും പ്രത്യേകം ദുആകൾ പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം ഇബ്നു തൈമിയ്യ (റ) പറയുന്നു: 'നബി(സ) യിൽ നിന്ന് ത്വവാഫിൽ പ്രത്യേകമായി ദുആകൾ വന്നിട്ടില്ല. നബി(സ) കൽപ്പനയായോ, വാക്കിലൂടെയോ, അധ്യാപനത്തിലൂടെയോ ഇല്ല. മറിച്ച് അതിൽ ശുറായായ മറ്റു ദുആകൾ നിർവ്വഹിക്കലായിരുന്നു അദ്ദേഹം. മീസാബിനു കീഴെയും മറ്റും പ്രത്യേകമായി ചിലർ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് യാതൊരു അടിസ്ഥാനവുമില്ല'.

ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ത്വവാഫ് ചെയ്യുന്നവൻ തനിക്കാവശ്യമുള്ള ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ നന്മകളുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. സുബ്ഹാനല്ലാഹ്, അൽഹംദുലില്ലാഹ്, ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്, അല്ലാഹു അക്ബർ തുടങ്ങിയ ശുറായായ ദിക്റുകളോ അല്ലെങ്കിൽ ഖുർആൻ പാരായണമോ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കട്ടെ.

അതുപോലെത്തന്നെ ത്വവാഫ് ചെയ്യുന്ന ചിലർക്ക് സംഭവിക്കുന്ന അബദ്ധങ്ങളിൽപ്പെട്ടതാണ് ഈ പ്രാർത്ഥനകളൊക്കെ അതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്ന് അറിയാതെ അവർ എഴുതിക്കൊണ്ട് പോയി അത്നോക്കി ചെയ്യുന്നു എന്നത്. ഒരുപക്ഷെ അത് പ്രിന്റ് ചെയ്തിട്ടെന്തോ അല്ലെങ്കിൽ അത് എഴുതിയപ്പോളൊ അതിൽ വല്ല പിശകും സംഭവിച്ചിരിക്കാം, അങ്ങനെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിന് നേരെ വിപരീതവും താൻ അറിയാതെ തനിക്കെതിരുമായിരിക്കാം അയാൾ ചെയ്യുന്നത്. ഈ അൽദുതം നാം പലപ്പോഴും കേട്ടിട്ടുള്ളതാണ്.

ത്വവാഫ് ചെയ്യുന്നവൻ തനിക്കറിയുന്നതും ആവശ്യമുള്ളതും രക്ഷിതാവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അതിന്റെ ആശയവും അർത്ഥവും അയാൾ അറിയുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ അതായിരുന്നു അയാൾക്ക് ഏറ്റവും ഉത്തമം. അതായിരുന്നു റസൂൽ (സ)യോട് ഏറ്റവും കൂടുതൽ പിൻപറ്റുന്നതും അടിസ്ഥാനപരവും.

ഒരു നേതാവിന്റെ കീഴിൽ ഒരു സംഘം ഒരുമിച്ച് കൂടി, അയാൾ അവരെക്കൊണ്ട് ത്വവാഫ് ചെയ്യിക്കുകയും ഉച്ചത്തിൽ അവർക്കായി അയാൾ ദുആകൾ ചെയ്യിക്കൊടുക്കുകയും മറ്റുള്ളവർ ഉച്ചത്തിൽ കൂട്ടമായി അത് ഏറ്റ്ചെയ്യുകയും ചെയ്ത് ശബ്ദ കോലാഹലവും അകലാപ്പും സൃഷ്ടിക്കുകയും ത്വവാഫ് ചെയ്യുന്ന ബാക്കിയുള്ളവർക്ക് സ്വൈര്യക്കേടുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നത് ചില ത്വവാഫുകാർ ആവർത്തിക്കുന്ന മറ്റൊരു അബദ്ധമാണ്. തങ്ങൾ എന്താണ് പറയുന്നത് എന്ന് അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇത് നിർഭയമായ ഈ സ്ഥലത്ത് ഭയഭക്തിയെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതും അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമകളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതുമായ കാര്യമാണ്.

ജനങ്ങൾ ഉറക്കെ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്തുകൊണ്ട് നമസ്കരിക്കുന്ന ഒരു വേളയിൽ നബി (സ) അവരിലേക്ക് ചെന്നു. അദ്ദേഹം അവരോട് പറഞ്ഞു:

(كَلِمَ يَنَاجِي رَبَّهُ ، فَلَا يَجْهَرُ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الْقُرْآنِ)

'നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനോടാണ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളിൽ ചിലർ മറ്റു ചിലരുടെമേൽ വുർആൻ ഉറക്കെ ഓതരുത്. (ഇമാം മാലിക് മുവത്വയിൽ ഉദ്ദിച്ചത്).

സംഘത്തലവൻ അവരേയും കൊണ്ട് കഅ്ബയുടെ അടുക്കലേക്ക് ചെല്ലുകയും അവിടെ നിന്ന് നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നിടത്ത് ആഗ്രഹിക്കുന്നത് പ്രാർത്ഥിച്ചോളൂ എന്ന് പറഞ്ഞു കൊടുക്കുകയും അവരെയുംകൊണ്ട് ത്വവാഫ് സ്ഥാനത്തുകൂടെ നടക്കുകയും ചെയ്യുകയായിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു, എങ്കിൽ അവരിൽ ഒരാൾക്ക് പോലും അബദ്ധം സംഭവിക്കില്ലായിരുന്നു. എങ്കിൽ അവർ വളരെ ഭയഭക്തിയോടെയും സമാധാനത്തോടെയും ത്വവാഫ് ചെയ്യുമായിരുന്നു, തങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് ആഗ്രഹത്തോടെയും ഭയത്തോടെയും, വിനയത്തോടെയും ഗോപ്യമായും തങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതും, തങ്ങൾക്ക് അർത്ഥവും ഉദ്ദേശ്യവും അറിയുന്നതും അവർക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. എങ്കിൽ ജനങ്ങൾ അവരുടെ ഉപ ദ്രവത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടേനെ.

ത്വവാഫാനന്തര നമസ്കാരവും അബദ്ധങ്ങളും

പ്രവാചകൻ (സ)യിൽ നിന്നും സ്ഥിരപ്പെട്ട നിവേദനം, 'നബി (സ) ത്വവാഫിൽ നിന്നും വിരമിച്ചപ്പോൾ ഇബ്റാഹീം മഖാമിലേക്ക് തിരിഞ്ഞ് ( ) എന്ന് പാരായണം ചെയ്തു'. 'നിങ്ങൾ ഇബ്റാഹീം മഖാമിനെ നമസ്കാരസ്ഥലമാക്കുക' എന്നർത്ഥം. ശേഷം 'ഇബ്റാഹീംമഖാം' അദ്ദേഹത്തിന്റെയും കഅ്ബയുടെയും ഇടയിൽ വരുന്ന രൂപത്തിൽ രണ്ട് റക്അത്തുകൾ നമസ്കരിച്ചു. ഒന്നാമത്തെ റക്അത്തിൽ അദ്ദേഹം ഫാത്തിഹയും സുറത്തുൽ കാഫിറുമായും, രണ്ടാമത്തെതിൽ ഫാതിഹയും സുറത്തുൽ ഇഖ്ലാസും ഓതുകയും ചെയ്തു.

ഈ നമസ്കാരം മഖാമിനോട് ഏറെ അടുത്തായിരിക്കണമെന്നാണ് ചില ആളുകളുടെ ധാരണ. ഇതിനായി തികവും തിരക്കുമുണ്ടാക്കി ഹജ്ജ് കാലങ്ങളിലും മറ്റും ത്വവാഫ് ചെയ്യുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് അവർ ഞെരുക്കമുണ്ടാക്കുകയും അവരുടെ ത്വവാഫിന് പ്രതിബന്ധങ്ങളുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ധാരണ തീർത്തും അബദ്ധമാണ്. ത്വവാഫിന് ശേഷമുള്ള രണ്ട് റക്അത്തുകൾ മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൽ എവിടെ വെച്ച് നിർവ്വഹിച്ചാലും മതിയാവുന്നതാണ്. പള്ളിയുടെ നിലകളിലോ മറ്റുള്ളിലോ നമസ്കാരം നിർവ്വഹിക്കുന്ന പോലെ, എത്ര ദൂരെയൊന്നെങ്കിലും നമസ്കാരക്കാരന് തന്റെയും കഅ്ബയുടെയും ഇടയിൽ മഖാം വരുന്ന രൂപത്തിൽ നമസ്കാരം നിർവ്വഹിക്കാവുന്നതാണല്ലോ. എങ്കിൽ സ്വസ്ഥമായും മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രയാസം സൃഷ്ടിക്കാതെയും ഭയഭക്തിയോടും സമാധാനത്തോടും കൂടി അത് നിർവ്വഹിക്കാനും സാധിക്കും.

മസ്ജിദുൽ ഹറാമിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടവർ, ത്വവാഫ് ചെയ്യുന്നവരെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്ന രൂപത്തിൽ മഖാമിനോട് ഏറെ അടുത്ത് നമസ്കരിക്കുന്ന ഇത്തരക്കാരെ തടയുകയും, മഖാമിനോട് അടുത്ത് നിൽക്കൽ നമസ്കാരത്തിന് നിബന്ധനയല്ലെന്ന് അവർ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു.

പ്രത്യേക കാരണങ്ങളൊന്നുമില്ലാതെ ചിലർ മഖാമിനടുത്ത് വെച്ച് ധാരാളം റക്അത്തുകൾ നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും അബദ്ധങ്ങളിൽപ്പെട്ടതാണ്. ത്വവാഫിൽ നിന്ന് വിരമിച്ചവർ തങ്ങൾക്ക് നമസ്കരിക്കാൻ അവരുടെ സ്ഥലം ഒഴിവാകുന്നത് കാത്തിരിക്കുകയാണ്.

ഈ രണ്ട് റക്അത്ത് നമസ്കാരത്തിന് ശേഷം ചില ഹജ്ജ് സംഘ നായകർ എഴുന്നേറ്റ് നിന്ന് ഉച്ചത്തിൽ ദുആ ചൊല്ലിക്കൊടുക്കാനുണ്ട് ഇതും അബദ്ധങ്ങളിൽപ്പെട്ടതാണ്. മഖാമിന് പിന്നിൽ നമസ്കരിക്കുന്ന ആളുകൾക്ക് ഇത് പ്രയാസം സൃഷ്ടിക്കുന്നു, ഇത് അവരോട് കാണിക്കുന്ന അതിക്രമമാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

(55 :) ﴿ اَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴾

'താഴ്മയോടു കൂടിയും രഹസ്വമായിക്കൊണ്ടും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുക. പരിധി വിട്ടുപോകുന്നവരെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുക തന്നെയില്ല' (അഅ്റാഫ്: 55).

സ്വഹാ മർവ, പ്രാർത്ഥനകൾ, സഅ്യാ: അബദ്ധങ്ങൾ

പ്രവാചകൻ (സ) സ്വഹായിലേക്ക് കയറിയപ്പോൾ (*إن الصفا والمروة من شعائر الله*) എന്ന് ഓതിയായി ഹദീസിൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടു വന്നിരിക്കുന്നു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം കഅ്ബയെ കാണുന്നത് വരെ കുനിൻ മുകളിലേക്ക് കയറി. വിബ്ലക്ക് അഭിമുഖമായി നിന്ന് കൈ കളുയർത്തി അല്ലാഹുവിന് സ്തുതികളർപ്പിക്കുകയും അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചത് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വവും ഔന്നത്യവും വാഴ്ത്തി പ്രവാചകൻ (സ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:

(*اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ أَنْجَزَ وَعَدَّهُ وَتَصَرَّ عَبْدُهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ*)

(അല്ലാഹു അക്ബർ അല്ലാഹു അക്ബർ, അല്ലാഹു അക്ബർ, ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു വഹ്ദഹു ലാ ശരീക്ക ലഹു, ലഹുൽ മുൽക്കു വലഹുൽ ഹംദു വഹുവ അലാ കുല്ലി ശൈഇൻ വദീർ. ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു വഹ്ദഹു അൻജസു വഅ്ദഹു വനസ്വറ അബ്ദഹു വ ഹസമൽ അഹ്സാബ വഹ്ദഹു). "അല്ലാഹു വലിയ വൻ, അല്ലാഹു വലിയവൻ, അല്ലാഹു വലിയവൻ. അല്ലാഹുവല്ലാതെ ഒരു ആരാധനുമില്ല, അവൻ ഏകൻ, എല്ലാ ആധിപത്യവും സർവ്വ സ്തുതിയും അവന്നാണ്, അവൻ എല്ലാറ്റിനും കഴിവുള്ളവനാണ്. അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധനുമില്ല, അവൻ ഏകൻ, അവന്റെ കരാർ അവൻ പാലിച്ചു, അവന്റെ അടിമയെ അവൻ സഹായിച്ചു, അവൻ തനിച്ച് സംഘങ്ങളെ പരാജയപ്പെടുത്തി'

അതിന് ശേഷം പ്രവാചകൻ (സ) പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ഈ വചനങ്ങൾ മൂന്ന് തവണ ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ശേഷം കുനിൽ നിന്നിറങ്ങി 'ബത്യനുൽ വാദി' പച്ച ലൈറ്റ് കൊണ്ട് അടയാളപ്പെടുത്തിയ സ്ഥലം) വരെ നടന്നുനീങ്ങി. ബത്യനുൽവാദിയിൽ കാൽ കുത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഓടി. പച്ച ലൈറ്റ് കൊണ്ട് അടയാളപ്പെടുത്തിയ ദാഗം കഴിഞ്ഞതു മുതൽ മർവ വരെ വീണ്ടും നടന്നു. ശേഷം സ്വഹയിൽ ചെയ്ത പോലെ യെല്ലാം മർവയിലും ചെയ്തു.

സഅ്യാ ചെയ്യുന്നവരിൽ ചിലർ കുന്നുകളിൽ കയറി കഅ്ബയിലേക്ക് മുന്നിട്ട് മൂന്നുതവണ തക്ബീർ ചൊല്ലി കൈകളുയർത്തി നമസ് കാർത്തിൽ കാണിക്കുന്ന പോലെ ആംഗ്യം കാണിക്കുകയും ശേഷം ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് അബദ്ധവും പ്രവാചകചര്യക്ക് എതിരുമാണ്. സാധ്യമെങ്കിൽ പ്രവാചകചര്യ അനുധാവനം ചെയ്യട്ടെ. അല്ലാത്തപക്ഷം അദ്ദേഹം അനുഷ്ഠിക്കാത്ത കാര്യങ്ങളൊന്നും ചെയ്യാതിരിക്കട്ടെ.

സ്വഹാമർവയിലുടനീളം ഓടുക എന്നത് മറ്റു ചിലർ ചെയ്യുന്ന അബദ്ധങ്ങളിലൊന്നാണ്. ഇതും പ്രവാചകചര്യക്ക് വിരുദ്ധമാണ്. പച്ച വെളിച്ചം കൊണ്ട് അടയാളപ്പെടുത്തിയ സ്ഥലത്ത് മാത്രം ഓടലും ബാക്കി സ്ഥലങ്ങളിൽ നടക്കലുമാണ് പ്രവാചകചര്യ. ചെയ്യുന്നവന്റെ അജ്ഞതയോ ധൃതിയിൽ സഅ്യായിൽ നിന്ന് വിരമിക്കാനുള്ള അമിത വാഞ്ചയോ ആണ് ഇത്തരം കർമ്മങ്ങൾക്ക് അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിൽ സഹായം.

പച്ച അടയാളങ്ങൾക്കിടയിൽ പുരുഷന്മാരെ അനുകരിച്ച് ചില സ്ത്രീകളും ധൃതിയിൽ നടക്കുന്നു. ഇതും അബദ്ധമാണ്, കാരണം സ്ത്രീകൾ ഓടാൻ പാടില്ല. അവർ സഅ്യായിൽ ഉടനീളം സാധാരണ നടത്തം മാത്രമേ നടക്കേണ്ടതുണ്ടു. ഇബ്നു ഉമർ (റ) പറയുന്നു: 'സ്ത്രീകൾ കഅ്ബക്ക് ചുറ്റുമോ സഹാമർവക്കിടയിലോ ധൃതിയിൽ നടക്കാൻ പാടില്ല'.

ചിലർ സ്വഹാ മർവകളിൽ എത്തുമ്പോഴൊക്കെ എന്ന വചനം ഓടുന്നു. ഇതും അബദ്ധമാണ്. ആദ്യപ്രാവശ്യം സ്വഹ യോടടുക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണിത് പാരായണം ചെയ്യേണ്ടത്. മറ്റു ചിലർ ഓരോ സഅ്യാലും പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനകൾ നിർവ്വഹിച്ച് പോരുന്നു. ഇതിനും യാതൊരു അടിസ്ഥാനവുമില്ല.

അറഹ്മയിൽ നിൽക്കൽ, അതിലെ അബദ്ധങ്ങൾ

അറഹ്മാദിനം മധ്യാഹ്നം വരെ നബി (സ) നമിനയിൽ തങ്ങുകയും ശേഷം വാഹനം കയറി 'വാദിഉർനയിൽ' എത്തുകയും അവിടെ വെച്ച് ദുഹർ, അസ്വർ നമസ്കാരങ്ങൾ രണ്ടു റക്അത്ത് വീതം ഒരു ബാങ്കും രണ്ട് ഇഖാമത്തുകളുമായി മുന്തിച്ച് ജംആക്കി നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തതായി ഹദീസുകളിൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നബി (സ) തനിക്ക് നിൽക്കാനുള്ള സ്ഥാനത്തേക്ക് ചെന്ന് പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ ഇവിടെ നിൽക്കുന്നു, അറഹ്മയിൽ മുഴുവൻ നിൽക്കാവുന്നതാണ്. അനന്തരം വിബ്ലക്ക് നേരെ തിരിഞ്ഞ് രണ്ട് കൈകളുയർത്തി അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുന്നതിലും പ്രാർത്ഥനയിലും മുഴുകി.

1) അറഹ്മയുടെ അതിർത്തിക്കപ്പുറം സുര്യാസ്തമയം വരെ നിൽക്കുന്നു. ശേഷം അറഹ്മയിൽ തീരെ നിൽക്കാതെ മുസ്ബലിഫയിലേക്ക് പുറപ്പെടുന്നു. ഇത് ഹജ്ജ് നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന ദീമാബദ്ധമത്രെ. കാരണം അറഹ്മയിൽ നിൽക്കുക എന്നത് ഹജ്ജിന്റെ അതിപ്രധാന ഘടകമാണ്. അറഹ്മയിൽ നിൽക്കേണ്ട സമയത്ത് അവിടെ പ്രവേശിക്കാത്തവന്റെ ഹജ്ജ് വിഫലമാണ്. നബി (സ) പറഞ്ഞു: 'ഹജ്ജ് അറഹ്മയാണ്, മുസ്ബലിഫയുടെ (ജുമഹൂന്റെ) രാത്രി പ്രഭാതോദയത്തിന് മുമ്പായി അറഹ്മയിൽ നിന്നവന് അറഹ്മലഭിച്ചു'.

ഈ ദീമാബദ്ധത്തിന് കാരണമാവുന്നത് ചിലർ മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ വഞ്ചിതരാവുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ചിലർ അറഹ്മയിലെത്തുന്നതിന് മുമ്പ് തന്നെ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട അടയാളം തേടാതെ അതിർത്തിക്കു മുമ്പ് തങ്ങുന്നു. ഇത് കാരണമായി അവന്റെ ഹജ്ജ് നഷ്ടപ്പെടുകയും അത് കണ്ട് ചെയ്യുന്ന മറ്റുള്ളവരുടെ ഹജ്ജ് നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

2) ചില ഹാജിമാർ സുര്യാസ്തമയത്തിന് മുമ്പ് തന്നെ അറഹ്മയിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്നു. ഇത് നിഷിദ്ധമാണ്. കാരണം ഇത് പ്രവാചക ചരൂക്ക് എതിരാണ്. സുരൂൻ അസ്തമിച്ച് അതിന്റെ ശോഭ മായുന്നതുവരെ നബി (സ) അറഹ്മയിൽ നിൽക്കുകയുണ്ടായി. മാത്രവുമല്ല, സുര്യാസ്തമയത്തിന് മുമ്പ് അറഹ്മയിൽ നിന്നും പിരിഞ്ഞുപോവൽ ജാഹിലിയ്യാ കാലക്കാരുടെ പ്രവർത്തനവുമാണ്.

3) വിബ്ല പിറകിലോ ഇടത്തോ വലത്തോ ആണെങ്കിലും അവർ അറഹ്മാമലയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞ് ദുആ ചെയ്യുന്നു. ഇത് പ്രവാചകാധ്യാപനത്തിന് വിരുദ്ധമാണ്. നബി (സ) ചെയ്തപോലെ വിബ്ലയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞ് നിന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കലാണ് സുന്നത്ത്.

ജംകളിലെ ഏറ്, അതിലെ അബദ്ധങ്ങൾ

മക്കയോട് ഏറ്റവും അടുത്തതായ ജംകത്തുൽ ഖുസ്വാ (ജംകത്തു ൽ അവബ)യിൽ നബി (സ) ഏഴ് ചെറിയ കല്ലുകൾ എറിഞ്ഞതായി ഹദീസുകളിൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പെരുന്നാൾ ദിവസം പ്രഭാത സമയത്തായിരുന്നു അദ്ദേഹം എറിഞ്ഞത്. ഓരോ കല്ലുകൾ എറിയുമ്പോഴും അദ്ദേഹം തക്ബീർ ചൊല്ലിയിരുന്നു. കടലമണിയെക്കാൾ അൽപ്പം വലുതും എറിയൻ പറ്റുന്നതുമായ കല്ലുകളായിരുന്നു അവ.

ഫദ്ലുബ്നു അബ്ബാസ് (റ)വിൽ നിന്നും ഇമാം നസാഇ നിവേദനം ചെയ്യുന്നു, അദ്ദേഹം പറയുന്നു: മുസ്ബലിഫയിൽ നിന്ന് മിന വരെ ഞാൻ നബി(സ)യുടെ സഹയാത്രികനായിരുന്നു. പ്രവാചകൻ (സ) ക്ഷീണത്തോടെ വാഹനമിറങ്ങി, ശേഷം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ ജംകളിൽ എറിയൻ വിരലുകൾ കൊണ്ട് പിടിച്ചെറിയുന്ന കല്ലുകൾ എടുക്കുക'. ഒരു മനുഷ്യൻ മറ്റൊരാളെ തമാശ രൂപേണ എറിയുന്ന തരം കല്ലുകളാണ് ഇതുകൊണ്ട് നബി (സ) ഉദ്ദേശിച്ചത്. ശേഷം അദ്ദേഹം തന്റെ കൈകൊണ്ട് അത് ആംഗ്യത്തിലൂടെ കാണിക്കുകയും ചെയ്തു.

മുസ്നദ് അഹ്മദിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (റ) വിൽനിന്നും നിവേദനം, നിവേദകരിലൊരാളായ യഹ്യാ(റ) പറയുന്നു: 'ഔഹാണോ അതോ അബ്ദുല്ലയാണോ എന്ന് എനിക്കൊർമ്മയില്ല, ഇവരിൽ ഒരാൾ എന്നോട് പറഞ്ഞു: 'അവബകളെ എറിയേണ്ട ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ നബി (സ) തന്റെ വാഹനപ്പുറത്തിരുന്ന് പറഞ്ഞു: 'എനിക്ക് കല്ലുകൾ പെറുക്കി കൊണ്ട് തരിക'. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പറയുന്നു: 'അങ്ങനെ ഞാൻ എറിഞ്ഞുകളിക്കാനുതകുന്ന

ചെറിയ കല്ലുകൾ ശേഖരിച്ചു. പ്രവാചകൻ (സ) ആ കല്ലുകൾ തന്റെ കൈയിൽ പിടിച്ചു രണ്ട് തവണ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു: 'ഇതു പോലെയുള്ള കല്ലുകൾ' എന്ന്. നിവേദകൻ പറയുന്നു: 'യഹ്യാ (റ) ആംഗ്യം കാണിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: 'നബി (സ) തന്റെ കൈയിൽ കല്ലുകൾ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് പറഞ്ഞത്: 'മതത്തിൽ അതിരുകവിയുന്നതത് നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുക, നിങ്ങളുടെ മുൻഗാമികൾ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് മതത്തിൽ അതിരുകവിഞ്ഞതുകൊണ്ടാണ്'.

ഉമ്മുസുലൈമാനുബ്നു അംറുബ്നുൽ അഹ്വസ് (റ)യിൽ നിന്നും നിവേദനം, അവർ പറയുന്നു: 'പെരുമ്പാൽ ദിവസം നബി (സ) ബത്വനൂൽ വാദിയിൽ നിന്ന് ജംറത്തുൽ അവബയെ എറിയുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ജനങ്ങളെ നിങ്ങൾ അന്വോന്യം കൊലപ്പെടുത്തരുത്, നിങ്ങൾ ജനങ്ങളെ എറിയുമ്പോൾ വിരലുകൾക്കുള്ളിൽ ഒതുക്കിക്കൊണ്ട് എറിയാവുന്ന കല്ലുകൾ കൊണ്ട് എറിയുക (അഹ്മദ്).

ഇബ്നു ഉമർ (റ)വിൽ നിന്നും നിവേദനം. അദ്ദേഹം സാധാരണ ഏറ്റവും അടുത്ത ജനയെ ഏഴ് തവണ എറിയുകയും, ഓരോ ഏറി നോടൊപ്പവും തക്ബീർ ചൊല്ലുകയും ചെയ്യും. പിന്നീട് സൗകര്യത്തിനായി അൽപ്പം മുന്നോട്ട് മാറി വിബ്ലക് അഭിമുഖമായിനിന്ന് കുറെ സമയം കരങ്ങളുയർത്തി പ്രാർത്ഥിക്കും. ശേഷം ജംറത്തുൽ ബുസ് വയെ എറിഞ്ഞ് അൽപ്പം വിശ്രമിക്കുകയും ശേഷം വിബ്ലക് അഭിമുഖമായിനിന്ന് ധാരാളമായി കൈകളുയർത്തി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യും. ബത്വനൂൽവാദിയിൽ നിന്ന് ജംറത്തുൽ അവബയെ എറിഞ്ഞ് അവിടെ കൂടുതൽ തങ്ങാറില്ല. അദ്ദേഹം പിരിഞ്ഞു പോകുമ്പോൾ ഇപ്രകാരം പറയാറുണ്ടായിരുന്നു: 'നബി (സ) ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട് എന്ന്. അഹ്മദ്ജം അബൂദാവൂദും (റ) ആയിശ (റ)യിൽ നിന്നും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു, നബി പറഞ്ഞു: 'കഅബയെ ത്വവാഫ് ചെയ്യുന്നതും സ്വഫാമർവയിലെ സഅ്യും ജനങ്ങളെ എറിയുന്നതും ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവെക്കുറിച്ച സ്മരണ നിലനിർത്താൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ്'.

മറ്റുചില അബദ്ധങ്ങൾ

1) മുസ്ലിഹിയിൽ നിന്ന് തന്നെ കല്ലുകൾ ശേഖരിക്കൽ അനിവാര്യമാണെന്ന വിശ്വാസം. അങ്ങനെ രാത്രിയിൽത്തന്നെ അവർ പ്രയാസം സഹിച്ചുകൊണ്ട് കല്ലുകൾ പെറുക്കി എടുക്കുന്നു. കല്ലുകൾ നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ അതിന്റെ പേരിൽ അങ്ങേയറ്റം ദുഃഖിക്കുകയും തന്റെ കൂട്ടു കാരുടെ പക്കൽ ബാക്കിയായ മിനായിലെ കല്ലുകൾ ചോദിച്ചു വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.

നേരത്തെ പ്രദിപാതിച്ചതിൽ നിന്നും ഈ പറഞ്ഞകാര്യത്തിന് യാതൊരു അടിസ്ഥാനവുമില്ല എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. പ്രവാചകൻ (സ) ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (റ)വിനോട് കല്ലുകൾ പെറുക്കിയെടുക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടത് അദ്ദേഹം തന്റെ വാഹനപ്പുറത്തിരിക്കെയാണ്. ഈ നിറുത്തം ജനങ്ങളുടെ അടുത്താണെന്നാണ് വ്യക്തമാവുന്നത്. അതിനുമുമ്പ് മുസ്ലിഹിയിൽ നിന്നു യാത്രയായതിനു ശേഷം തന്റെ വാഹനം നിറുത്തിയെന്നതിന് തെളിവുകളില്ല. ജനങ്ങളിൽ എത്തുന്നതിന് മുമ്പ് കല്ലുകൾ ശേഖരിക്കാൻ അദ്ദേഹം കൽപ്പിച്ചിട്ടുമില്ല.

2) ജനങ്ങളെ എറിയുമ്പോൾ പിശാചിനെ എറിയുകയാണെന്ന വിശ്വാസം. അതിനാൽ ജനങ്ങൾക്ക് അവർ സാന്താനെൻ്റെ പേര് വിളിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, ഞങ്ങൾ വലിയ ശൈത്യം എറിഞ്ഞു, ചെറിയ ശൈത്യം എറിഞ്ഞു എന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ശൈത്യം എറിഞ്ഞു (ജംറത്തുൽ അവബയെയാണ് ഇതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്) എറിഞ്ഞു എന്നോ ഒക്കെ പറയുന്നു. ഇത്തരം പദപ്രയോഗങ്ങളൊന്നും തന്നെ ഈ പുണ്യപ്രദേശങ്ങൾക്കു പ്രയോഗിക്കപ്പെടാവരുത്.

അതുപോലെത്തന്നെ, ആർത്തിരമ്പിയും, കോപാകുലരായും അവരുടെ വാദപ്രകാരമുള്ള ഈ പിശാചുക്കളെ അനാവശ്യവും ചീത്തയും വിളിച്ചുകൊണ്ടും കല്ലുകൾ എറിയുന്നത് കാണാം. മറ്റു ചിലർ ജനങ്ങൾക്ക് മുകളിൽ കയറി ചെറുപ്പുകൾ കൊണ്ടും മറ്റും വർദ്ധിച്ച രോഷത്തോടെ അതിനെ അടിക്കുകയും വലിയ കല്ലുകൾ കൊണ്ട് എറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില കല്ലുകൾ ജനങ്ങളുടെ ദേഹത്താണ് പതിക്കുന്നത്. എന്നിട്ടും രോഷവും കോപവും അവനിൽ അധികരിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. ആളുകൾ അവൻ്റെ ചുറ്റും ഒരു ഹാമ്പ്രപ്രകടനം വീക്ഷിക്കുന്ന ഭാവേന ചിരിക്കുകയും പൊട്ടിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജനങ്ങളിലെ പാലങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയും തൂണുകളെ നാട്ടുകയും

ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് സ്ഥിരം കണ്ടുവന്നിരുന്നതാണിത്. ഇതെല്ലാം തന്നെ, ഹാജിമാർ പിശാചിനെ എറിയുകയാണെന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിനൊന്നും തന്നെ അവലംബിക്കാവുന്ന യാതൊരു അടിസ്ഥാനവുമില്ല.

ജനകളിലെ ഏറ് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ യുക്തി, 'അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണ നിലനിറുത്തലാണ് എന്ന് മുമ്പ് പറഞ്ഞതിൽ നിന്നും താങ്കൾ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കും. അതു കൊണ്ടാണ് നബി (സ) എറിയുന്നതോടൊപ്പം തക്ബീർ ചൊല്ലിയിരുന്നത്.

3) ചെറുപ്പുകൾ, ഷൂകൾ, വലിയ കല്ലുകൾ, മരത്തടികൾ പോലെയുള്ളവകൊണ്ടൊക്കെ എറിയൽ വലിയ തെറ്റും, തന്റെ വാക്കുകൾ കൊണ്ടും പ്രവർത്തികൾ കൊണ്ടും മുഹമ്മദ് (സ) തന്റെ സമുദായത്തിന് നിയമമാക്കിയതിന് കടകവിരുദ്ധമാണ്. വിരൽത്തുമ്പിൽ പിടിക്കാവുന്ന തരത്തിലുള്ള കല്ലുകൾകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എറിയുകയും അതുപോലെയുള്ളവകൊണ്ട് എറയാൻ അദ്ദേഹം തന്റെ സമുദായത്തോട് കൽപ്പിക്കുകയും, മതത്തിൽ അതിരുകവിയുന്നതിനെത്തൊട്ട് താക്കീതുചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അവർ എറിയുന്നത് പിശാചിനെയാണെന്ന തെറ്റായ വിശ്വാസമാണ് ഈ വലിയതെറ്റ് സംഭവിക്കാനുള്ള അടിസ്ഥാന കാരണം.

4) ശക്തിപ്രയോഗിച്ചും തള്ളിക്കയറിയും ജനകളിലേക്ക് മുന്നിടൽ. അല്ലാഹുവിനോട് ഇക്കൂട്ടർക്ക് ഭയഭക്തിയില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമകളോടവർ കരുണകാട്ടുന്നില്ല. ഇത് കാരണം മുസ്ലിംകൾക്ക് വിഷമവും ഉപദ്രവവുമുണ്ടാവുന്നു. വിശുദ്ധമായ ഈ പുണ്യസ്ഥലം അതിന് തീർത്തും അനുയോജ്യമല്ലാത്ത വിധം പരസ്പരം ചീത്ത വിളിയുടെയും അടിപിടിയുടെയും ഏറ്റുമുട്ടലിന്റെയും കേളീരംഗമായി മാറുകയും അത് നിയമമാക്കിയതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്നും നബി(സ) ചെയ്തുകാണിച്ച മാതൃകയിൽ നിന്നും അതിനെ പുറത്താക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഖുദാമത്തുബ്നു അബ്ദില്ലാഹിബ്നു അമ്മാനിൽ നിന്നും നിവേദനം ചെയ്യുന്നതായി 'മുസ്നദിൽ കാണാം. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'പെരുന്നാൾ ദിവസം നബി (സ) തവിട്ട് നിറത്തിലുള്ള ഒരു ഒട്ടകപ്പുറത്തിരുന്ന് ജനത്തുൽ അവബയെ എറിയുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. ശക്തി പ്രയോഗിക്കാതെയും വിരട്ടിയോടിക്കാതെയും മാറി നിൽക്കു, മാറി നിൽക്കു എന്ന (ആജ്ഞയില്ലാതെയുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ് (തിർമിദി).

5) തശ്രീഖ് ദിവസങ്ങളിൽ ഒന്നാം ജനയും രണ്ടാം ജനയും എറിഞ്ഞതിന് ശേഷം പ്രാർത്ഥിക്കാൻ നിൽക്കുന്നത് ഒഴിവാക്കൽ. നബി (സ) തന്റെ ഏറിന്റെ ശേഷം ഖിബ്ലക്ക് അഭിമുഖമായി നിന്ന് കൈകൾ ഉയർത്തി ദീർഘനേരം പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു എന്നത് താങ്കൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്.

നബിചര്യയെക്കുറിച്ച അജ്ഞതയും ആരാധനകളിൽ നിന്ന് അതിശീഘ്രം വിരമിക്കണമെന്ന അതിരുകവിഞ്ഞ വാഞ്ചയുമാണ് ഇതിന് പ്രധാനകാരണം. ഹാജി തന്റെ ഹജ്ജിനുമുമ്പായി ഹജ്ജിന്റെ നിയമ വശങ്ങളെക്കുറിച്ച് പഠിച്ച് മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ വ്യക്തമായ അവബോധത്തോടെ അല്ലാഹുവെ ആരാധിക്കുകയും പ്രവാചകരെ അനുധാവനം ചെയ്യൽ യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുകയും ചെയ്യാമായിരുന്നു.

ഒരാൾ ഒരു നാട്ടിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അവിടേക്ക് കൃത്യമായി എത്തിച്ചേരാനാവശ്യമായ വഴി അയാൾ ചോദിച്ചറിയും. എങ്കിൽ അല്ലാഹുവിലേക്കും അവന്റെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കും എത്തിച്ചേരാൻ ആവശ്യമായ വഴിയിൽ പ്രവേശിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവന്റെ അവസ്ഥയെന്താണ്? തന്റെ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിച്ചേരാൻ വേണ്ടി അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അതിനെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചറിയൽ അവന്റെ ബാധ്യതയല്ലേ?

6) കല്ലുകൾ മുഴുവൻ ഒറ്റപിടിയിൽ എറിയൽ. ഇതും തോന്നിവാസമായ അബദ്ധമാണ്. ഒറ്റ പിടിയിൽ ഒന്നിൽക്കൂടുതൽ കല്ലുകൾ എറിഞ്ഞവന്റെ ഏറ് ഒന്നായി മാത്രമേ എണ്ണപ്പെടുകയുള്ളൂ എന്നാണ് പണ്ഡിത വീക്ഷണം. നബി (സ) ചെയ്തതുപോലെ കല്ലുകൾ ഓരോന്നോരോന്നായി എറിയലാണ് നിർബന്ധം.

7) പ്രവാചകനിൽ നിന്നും സ്ഥിരപ്പെട്ടുവന്നിട്ടില്ലാത്ത പ്രാർത്ഥനകളുംമറ്റും ചെയ്യൽ. ചിലർ ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് കേൾക്കാം:

മിക്കപ്പോഴും അതോടൊപ്പം പ്രവാചകനിൽ നിന്നും സ്ഥിരപ്പെട്ട തക്ബീറുകൾ അവർ ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ കൂട്ടലോ കുറക്കലോ ഇല്ലാതെ പ്രവാചകൻ പഠിപ്പിച്ചതിൽ പരിമിതപ്പെടുത്തലാണ് ഏറ്റവും ഉത്തമം.

8) തനിക്ക് പ്രാപ്തിയും ശേഷിയും ഉണ്ടായിരിക്കെത്തന്നെ തിക്കും ബുദ്ധിമുട്ടും ഏൽക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി സ്വന്തം എറിയലിൽ പലരും അലസത കാണിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെ ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഹജ്ജിന്റെ പൂർണ്ണതക്കുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപ്പനക്ക് എതിരാണിത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടി ഹജ്ജും ഉറയും പൂർത്തിയാക്കുക'. അപ്പോൾ കഴിവുള്ളവൻ സ്വയം സന്നദ്ധനായി ചെയ്യുക എന്നതാണ് നിർബന്ധമായിട്ടുള്ളത്. ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ക്ലേശവും അവൻ സഹിക്കട്ടെ, കാരണം ഹജ്ജ് ജിഹാദിന്റെ ഇനങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. അതിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സ്വാഭാവികവുമാണ്.

അതിനാൽ ഹാജി തന്റെ രക്ഷിതാവിനെ സൂക്ഷിക്കട്ടെ, അല്ലാഹു തന്നോട് കൽപ്പിച്ചപോലെ അവന്റെ കർമ്മങ്ങൾ തന്റെ കഴിവനുസരിച്ച് പൂർത്തിയാക്കി നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ.

വിടവാങ്ങൽ ത്വവാഹും അതിലെ അബദ്ധങ്ങളും

ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (റ)വിൽ നിന്നും ഇമാം ബുഖാരി ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. 'തങ്ങളുടെ അവസാനകരാർ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭവനവുമായിട്ടായിരിക്കണമെന്ന് ജനങ്ങൾ കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, എന്നാൽ ആർത്തവകാരികൾക്ക് അദ്ദേഹം ഉള്ളവ് നൽകിയിരിക്കുന്നു'.

ഇമാം മുസ്ലിമിന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ ഇപ്രകാരമാണ്. 'ജനങ്ങളെല്ലാം പല ഭാഗങ്ങളിലേക്കായി പിരിഞ്ഞുപോവുകയായിരുന്നു. ഉടൻ പ്രവാചകൻ (സ) നിർദ്ദേശിച്ചു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ ഗേഹത്തോട് തന്റെ അവസാനബാധ്യത നിർവ്വഹിച്ചല്ലാതെ നിങ്ങളാരും പിരിഞ്ഞു പോവരുത്. മറ്റൊരുറപ്പോർട്ടിൽ 'അവന്റെ അവസാനത്തെ കരാർ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭവനത്തെ ത്വവാഹ് ചെയ്യലായിരിക്കുന്നത് വരെ' എന്നാണ്.

ഉമ്മുസലമ (റ)യിൽ നിന്നും നിവേദനം, അവർ പറയുന്നു: 'ഞാൻ നബി (സ)യോട് (തനിക്ക് സുഖമില്ലെന്ന്) ആവലാതിപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നീ വാഹനപ്പുറത്തേറിക്കൊണ്ട് ജനങ്ങൾക്ക് പിന്നിലായി ത്വവാഹ് ചെയ്തുകൊള്ളുക, അങ്ങനെ ഞാൻ ത്വവാഹ് ചെയ്തു..' (ബുഖാരി, മുസ്ലിം)

അവർ പറഞ്ഞതായി ഇമാം നസാഇ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരെ, അല്ലാഹുവാണ് ഞാൻ ത്വവാഹുൽ വിദാഅ് ചെയ്തിട്ടില്ല. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നമസ്കാരത്തിന് ഇഖാമത്ത് വിളിക്കപ്പെട്ടാൽ ആളുകളുടെ പിന്നിലായി നിന്റെ ഒട്ടകപ്പുറത്തിരുന്ന് നീ ത്വവാഹ് ചെയ്തുകൊള്ളുക'.

അനസുബ്നു മാലികിൽ നിന്നും നിവേദനം, നബി (സ) ദുഹ്റും അസ്വറും മഗ്ദിബും ഇശാഉം നമസ്കരിച്ചു. പിന്നീട് 'മുഹ്സ്യബി'ൽ അദ്ദേഹം കിടന്നുറങ്ങി. ശേഷം കഅ്ബയിലേക്ക് വാഹനം കയറുകയും ത്വവാഹ് ചെയ്യുകയും ചെയ്തു' (ബുഖാരി).

ആയിശ (റ)യിൽ നിന്നും റിപ്പോർട്ട്, ത്വവാഹുൽ ഇഫാദക്ക് ശേഷം സ്വഫിയ്യ (റ) ഋതുമാതിയായി. അപ്പോൾ നബി (സ) ചോദിച്ചു: 'അവൾ നമ്മെ തടഞ്ഞുവെച്ചവളായോ'. അവർ പറഞ്ഞു: 'അവർ ഇഫാദയും ത്വവാഹും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്' അപ്പോൾ നബി (സ) പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ അവളും യാത്രയായിക്കൊള്ളട്ടെ' (ബുഖാരി, മുസ്ലിം).

അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉമറുബ്നുൽ ഖത്യാബിൽ നിന്നും നിവേദനം, ഉമർ (റ) പറഞ്ഞു: 'കഅ്ബയെ ത്വവാഹ് ചെയ്യുന്നത് വരെ ആരും തന്നെ ഹജ്ജിൽ നിന്നും പുറത്തുകടക്കരുത്, കാരണം അവസാനത്തെകർമ്മം കഅ്ബയെ ത്വവാഹ് ചെയ്യലാണ് (മുവത്വഅ്). യഹ്യാ ബ്നുസഇദിൽ നിന്നും നിവേദനം, കഅ്ബയെ ത്വവാഹുചെയ്യാതിരുന്ന ഒരാളെ ഉമർ (റ) 'മർറുദഹ്റാനി'ൽ വെച്ച് തടഞ്ഞ് കഅ്ബയെ വിടവാങ്ങൽ ത്വവാഹ് ചെയ്യാനായി തിരിച്ചയച്ചു'.

മറ്റുചില അബദ്ധങ്ങൾ

1) പെരുനാൾ ദിവസം ജനകളിൽ എറിയുന്നതിന് മുമ്പ് കഅ്ബയിൽചെന്ന് തൃവാഹുൽ വിദാഅ് നിർവ്വഹിച്ച മിനായിലേക്ക് തിരിക്കുന്നു. തുടർന്ന് ജനകളെ എറിഞ്ഞ് നേരെ നാട്ടിലേക്ക് തിരിക്കുന്നു. ഇതും അനനുവദനീയവും അബദ്ധവുമാണ്. കാരണം ഹാജിയുടെ അവസാന ബാധ്യത അല്ലാഹുവിന്റെ ദവനത്തോടായിരിക്കണമെന്ന പ്രവാചകാധ്യാപനത്തിന് വിരുദ്ധമത്രെ ഇത്തരം ചെയ്തികൾ. വിദാഇന്റെ തൃവാഹിനുശേഷം എറിയുന്നവൻ അവസാന കരാർ നിർവ്വഹിക്കുന്നത് ജനകളോടാണല്ലോ. ഹജ്ജ് അനുഷ്ഠാനങ്ങളെല്ലാം പൂർത്തിയായതിന് ശേഷമാണ് പ്രവാചകൻ (സ) തൃവാഹുൽ വിദാഅ് നിർവ്വഹിച്ചത്. നബി (സ) പറയുകയും ചെയ്തു 'നിങ്ങൾ എന്നിൽ നിന്നും ഹജ്ജിന്റെ കർമ്മങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക'.

2) തൃവാഹുൽ വിദാഇന് ശേഷം പിന്നെയും മക്കയിൽ താമസിക്കൽ. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം തൃവാഹ് അവസാനത്തെ കരാറാവുകയില്ലല്ലോ. അവസാന കരാറായിരിക്കണമെന്നാണ് നബി (സ) പഠിപ്പിച്ചതും തന്റെ കർമ്മത്തിലൂടെ ചെയ്ത് കാണിച്ചതും. അവസാനത്തെ കരാർ കഅ്ബയുമായിട്ടായിരിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം കൽപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം മക്കയിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ട് പോവും മുമ്പല്ലാതെ തൃവാഹ് നിർവ്വഹിച്ചതുമില്ല. അപ്രകാരമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഹാബത്തും ചെയ്തത്. ഫർദ് നമസ്കാരത്തിനായി ഇഖാമത്ത് വിളിക്കപ്പെട്ടാൽ അത് നമസ്കരിക്കാൻ നിൽക്കൽ, ജനാസ കൊണ്ട് വരപ്പെട്ടാൽ അത് നമസ്കരിക്കൽ, അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ യാത്രക്കാവശ്യമായ ചരക്കുകളോ മറ്റോ വാങ്ങാൻ വേണ്ടിയോ, തന്റെ കുട്ടുകാരെയൊരെയെങ്കിലും പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടോ നിൽക്കൽ പോലെയുള്ള അപ്രതീക്ഷിതമായുണ്ടാവുന്ന വല്ല ആവശ്യങ്ങൾക്കുമായി മക്കയിൽ തങ്ങേണ്ടി വരുന്ന പക്ഷം അതിന് വിരോധമില്ലെന്ന് പണ്ഡിതന്മാർ ഇളവുനൽകുന്നു. ഇത്തരം ഇളവു നൽകപ്പെട്ടതല്ലാത്ത രൂപത്തിൽ ആരെങ്കിലും തൃവാഹുൽ വിദാഇന്റെ ശേഷം നിന്നാൽ അയാൾ നിർബന്ധമായും തൃവാഹ് മടക്കി നിർവ്വഹിക്കണം.

3) തൃവാഹുൽ വിദാഇന് ശേഷം പുറം തിരിഞ്ഞ് നടക്കൽ. കഅ്ബയെ ബഹുമാനിക്കലാണെന്നാണ് ഇത് ചെയ്യുന്നവരുടെ വാദം. ഇത് പ്രവാചകചര്യക്ക് വിരുദ്ധവും അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകർ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിട്ടുള്ള ബിദ്അത്തുകളിൽപ്പെട്ടതുമാണ്. ബിദ്അത്തുകളെക്കുറിച്ച് പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞത് 'സർവ്വ അനാചാരങ്ങളും വഴി കേടാകുന്നു' എന്നാണ്.

വിശ്വാസകാര്യങ്ങളിലും ആരാധനാകർമ്മങ്ങളിലും പ്രവാചകനും സച്ചരിതരായ ഖലീഫമാരും ചെയ്തതിന് വിരുദ്ധമായത് അനുഷ്ഠിക്കലാണ് 'ബിദ്അത്ത് അഥവാ 'അനാചാരങ്ങൾ'. പുറംതിരിഞ്ഞ് കഅ്ബയിൽ നിന്ന് മടങ്ങുന്നവൻ അവൻ വാദിക്കുന്നതുപോലെ കഅ്ബയെ ആദരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, അവൻ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ താൻ മുഹമ്മദ് നബി(സ)യെക്കാളും കഅ്ബയെ ബഹുമാനിക്കുകയാണെന്ന്. അതോ ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിൽ കഅ്ബയോടുള്ള ബഹുമാനമുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനും ഖുലഫാക്കൾക്കും അറിയില്ലാറുണ്ടുവെന്നാണോ അവൻ കരുതുന്നത് !!

4) തൃവാഹുൽ വിദാഇൽ നിന്നും വിരമിച്ചശേഷം പള്ളിയുടെ കവാടത്തികലെത്തുമ്പോൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കലും കഅ്ബയോട് വിട പറയുന്നവരെപ്പോലെ പ്രാർത്ഥിക്കലും. ഇതും അനാചാരങ്ങളിൽപ്പെട്ടതാണ്. കാരണം നബി (സ)യിൽ നിന്നോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഖലീഫമാരിൽ നിന്നോ ഇത് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ശരിയായി നിശ്ചയിക്കപ്പെടാത്ത ഏതൊരു കാര്യവും അതുമുഖേന അല്ലാഹുവിനുള്ള ആരാധന ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം അത് നിഷ്ഫലവും തള്ളപ്പെട്ടതുമാണ്. നബി (സ) പറയുന്നു: 'നമ്മുടെ ഈ കാര്യത്തിൽ (മത കാര്യത്തിൽ) ആരെങ്കിലും അതിൽപ്പെടാത്തത് വല്ലതും പുതുതായി ഉണ്ടാക്കിയാൽ അത് തള്ളപ്പെടേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

(31 :) ﴿ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ﴾

'(നബിയേ) പറയുക, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ നിങ്ങൾ പിന്തുടരുക. എങ്കിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുത്തു തരികയും ചെയ്യുന്നതാണ് (ആലിഇംറാൻ: 31).

പ്രവാചകനെ പിൻപറ്റൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലെപ്പോലെത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരോധനങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതു കൊണ്ട് തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തുള്ള ഒരു കാര്യം അദ്ദേഹം ചെയ്തില്ല എങ്കിൽ ശരിയെന്ന് അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു എന്നാണതിനർത്ഥം. അതിനപ്പുറം അല്ലാഹുവിന്റെ മതത്തിൽ വല്ലതും പുതുതായി ഉണ്ടാക്കാൻ ആർക്കും അവകാശമില്ല. മനുഷ്യനും അവന്റെ ഇച്ഛയും അത് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതാണെങ്കിൽപ്പോലും അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿ وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۗ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ ﴾ (71 :)

'സത്യം അവരുടെ തനിഷ്ടങ്ങളെ പിൻപറ്റിയിരുന്നെങ്കിൽ ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും അവയിലുള്ളവരുമെല്ലാം കുഴപ്പത്തിലാകുമായിരുന്നു. അല്ല, അവർക്കുള്ള ഉൽബോധനവും കൊണ്ടാണ് നാം അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നിരിക്കുന്നത് (23: 71).

നമ്മെ ഏവരെയും സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കട്ടെ എന്നും, നമ്മെ ഹിദായത്തിലാക്കിയതിന് ശേഷം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അവൻ തെറ്റിക്കാതിരിക്കട്ടെ എന്നും, നമുക്കവൻ കാരുണ്യം വർഷിച്ച് തരുമാറാവട്ടെ എന്നും ഞാൻ അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും അവൻ കാരുണ്യദാതാവാകുന്നു.